

[Hagen Hagensen]

den anden måde, brugt på den ene eller den anden måde. Derfor skal borgerne have klar besked. Det har man ikke lov til at komme med efterfølgende, for så kan man ikke forlange, at borgerne skal opfylde deres bevisbyrde. Det er noget makværk.

Dernæst vil jeg blot sige, at jeg er også godt klar over, at dette fra ministerens side kun er indgangsbønnen til meget mere. Der skal nok følge noget mere efter, nu skal man se på og overveje, om dette er nok, nu har vi jo nogle år til at gøre det. Nej, der er lagt op til, at man skal stramme forholdene på en sådan måde, at der ikke bliver meget tilbage af det skattesystem, som vi på ondt og godt har kunnet leve med gennem mange år, hvor der var rimelige fradrag, og hvor progressionen havde taget hensyn til disse forhold. Nu skal vi altså til at lave om på dette. Jeg ser meget gerne proportionalskattestrækket ført til tops eller så langt op, som det overhovedet er gørligt. Så behøvede vi stort set ikke de drøftelser, vi har her i dag.

(Kort bemærkning).

Flygaard (DR):

Jeg vil gerne takke ministeren for et udførligt svar og så føje til, at jeg heller ikke tror, at man kan løse alle problemer omkring lejeværdien. Jeg tror ikke, at ministeren har ret, når han siger, at der er en så ringe interesse for lejeværdiproblematikken, som ministeren giver udtryk for. Ministeren kender vel også den lille røde, selv om denne har en lidt anden baggrund end det, man normalt forstår ved en rød farve.

Endelig vil jeg gerne sige tak til ministeren, fordi han ikke på forhånd har opgivet LOs renteskatteordning.

(Kort bemærkning).

Thorndahl (FP):

Jeg bemærkede, at ministeren ikke kommenterede den mulige forbindelse mellem dette lovforslag og betænkningen fra 1977 om rationalisering og planlægning i skatteadministrationen. Det forstår jeg i og for sig også godt med baggrund i lovforslaget og bemærkningerne, for dér anbefalede man jo netop et effektivt, ensartet og smidigt skattesystem.

Hr. Kalnæs lagde SFs moralske holdning frem – sådan forstod jeg det – og det gik nærmest på, at en uret gøres god ved en ny uret. Det er et princip, jeg finder uantageligt og frastødende.

Jeg vil godt lige i den forbindelse oplyse, at landbruget jo har meget store gennemsnitlige gældsposter; det er bl. a. dette erhverv, det drejer sig om. I 1978 var det ca. 413.000 kr. pr. brug. Det er en gæld, der er påtaget for at fremme den animalske produktion og for at styrke eksporten, som samfundet som helhed jo har glæde af.

Når vi taler om landbrug, så skal jeg bemærke, at i de landbrug, hvor begge forældre arbejder, er der jo tale om familieindkomster, hvor konen, den medhjælpende hustru, kun får en mindre del af den samlede indkomst ansat til selvstændig beskatning. Det vil sige, at hvis man skal gøre det op, hvis man skal sammenholde det med andre familier, så er det noget med 70.000 kr. i gennemsnit pr. forældre, og der er nok ikke ret mange SF-familier, der klarer sig for et så beskedent beløb.

Endelig må jeg konstatere, at skatteministeren førte sig frem med det synspunkt, at denne omlægning i rentefradraget var nødvendiggjort af hensynet til dansk økonomi. Det har skatteministeren ikke kommenteret, og jeg vil altså gerne fastholde, at hvis bemærkningerne og statsministerens redegørelse skal tages for pålydende – det er selvfølgelig en hypotese indtil videre – så er denne omlægning totalt ligegyldig af hensyn til den danske økonomi, fordi den er statsfinansielt neutral, hvis man ellers går ud fra, at det er rigtigt, at proportionalskattestrækket skal forlænges med merprovenuet.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg forstod, at splittingsystemet ikke kom dette problem ved. Jeg må i grunden spørge, hvorfor vi skal behandle dette forslag, hvis dette ikke kommer hele det økonomiske problem i samfundet ved. Hvad i al vide verden skal vi behandle dette forslag for, hvis det er et neutralt forslag, som bare har med rentefradrag at gøre, hvis ikke det har sammenhæng med hele den nationaløkonomiske situation, vi er i? Det kan meget vel også have